

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

29. An Regulares virtute Bullæ Cruciatæ possint absolvi extra Religionem
à peccatis reservatis etiam à reservatis suis Superioribus, & Papæ? Ex p.
3. t. addit. res. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Cru. man. 1. Acosta in explic. Bull. q. 107. per tot. Mi-
lunda in Man. Pralat. part. 2. quæst. 34. art. 15. concl. 2.
Reginaldum in praxi, tom. 1. lib. 8. capite 3. sect. 3. nu-
m. 37. Suarez de Relig. tom. 4. tract. 9. lib. 2. cap. 16.
num. 3. qui citat Garciam, Ledeliman, Cordubam,
& Pallarellum, & maximè post Breue Clem. VII I.
Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 23. No-
vemberis.

2. Sed his non obstantibus, tres inuenio sententias
circa præsentem questionem. Prima est Emmanuëlis
Rodrig. in sum. tom. 3. cap. 7. num. 2. in fin. ubi asserit,
Regulares per Bullam Cruciatæ posse absolui à pecca-
tis mortalibus non reſeruat; & ita sentitè multos
DD. Salmanticensis testatur: sed, quia codex raris
est, ponam eius verba: [Ha fe de aduertir, que en Sa-
lamanca se firmò por los muy doctos della, que la Bu-
lla de Clem. VII I. solamente impide à los Religiosos
eligir Confessores por virtud de la Bula de la Cruzada,
para que los absoluan de casos reſeruados, emperò no
los impide, que los dexan para peccados mortales no
reſeruados. lo qual se proua del proemio del dicho bre-
ue de Clem. VII. conforme el segun derecho, se ha
de limitar su determinacion.] Ita ille, & rectè quidem:
nam ex proemio colligitur animus, & intentio Le-
gislatoris, & intellectus totius decreti, illudque limi-
tatur, vt decet Iruqueil. tract. de cessante causa, limit.
1. num. 65. Neuo conf.: num. 3. Riminaldus volum. 1.
conf. 390. num. 78. Paz conf. 33. num. 6. Molina de pri-
mogen. lib. 1. cap. 5. num. 3. Gutierrez pract. qq.
lib. 1. cap. 7. num. 70. & 91. Ceuallos com. contra com.
tom. 2. §. 114. & Salas de legib. disp. 17. sect. 9. m. 13.
cum aliis.

3. Et quibus apparet, secundum opinionem Ro-
driguez, & Doctorum Salmanticensium, posse Re-
gulares, & Moniales, virtute Bullæ Cruciatæ, eligere
Confessarium, & ab illo obtinere absolutionem à pec-
catis mortalibus non reſeruat; & hoc toties, quoties
voluerint.

4. Secunda sententia est Henrici de Villalobos in
sum. tom. 1. tract. 23. claus. 9. §. 2. num. 12. asserentis,
Regulares posse, virtute Cruciatæ, absolui etiam à
peccatis reſeruat; dummodo Confessarij, quos per
Bullam eligunt, sint ex deputatis, & approbatis ab
eorum Prælati, ad eorum Confessiones audiendas. Et
ita sentitè ait viros doctissimos, Alphonsum Curie-
lem, Antolinez Augustinianum, Cornejo Carmelita-
num, & Hernandez de Campo Franciscanum, omnes
primarios Lectores S. Theologiæ in Academia Sal-
mantina: & idem asserit sentitè Pastres Collegij So-
cietatis Iesu eiusdem Ciuitatis. Ea ratio, quam addu-
cit, est: quia Bulla Clem. VII I. prohibet tantum eli-
gere Confessarios extra Religionem, vt Regulares à
reſeruat absolutionem obtineant, vt constat ex pe-
titione in proemio facta his verbis: [Et illorum præ-
terea eligunt Confessorem aliquando præter eos, qui
à suis Prælati eorum Confessionibus deputati sunt;
quod aliquando in speciale eorum vergit detrimen-
tum.]

5. Tertia sententia est Ioan. de la Cruz de stat. Re-
lig. lib. 1. cap. 6. dub. 12. ubi asserit, probabilem esse
illam opinionem, quæ docet absolute, posse Regula-
res eligere quoscumque Confessarios, etiam extra Re-
ligionem, propter absolutionem etiam casuum reſer-
uatorum. Et hanc sententiam etiam tanquam proba-
bilem, admittit Sancius in Selectis, disput. 44. num. 10.
circa finem, & num. 13. & insinuat Pontius de matrim.
lib. 5. cap. 20. num. 7. & magis clarè in lib. 8. cap. 19. §. 2.
num. 11. & 14. Et ratio est: quia Clemens VIII. in
illa Bulla solum declarauit suam intentionem, vt patet
ex contextu, pro Bullis, scilicet, & indultis particula-
ribus à se concessis, & concedendis; non tamen est

absoluta, & generalis declaratio pro concedendis etiam
à suis successoribus, quidquid alij dicant.

6. Adde, quod Ioan. Valerus diff. 1. concl. 4. & verb.
nullitas, diff. 5. n. 2. in fin. testatur, se audiuisset, Religio-
sos indistinctè vti Bulla Cruciatæ, sicque præterari,
quamuis in foro externo possent per Prælatos puniri,
si alius, quam à se expositis, consistenter. Sed neque
hoc audent facere Prælati: intellexi enim, quosdam
Prælatos à Commissario Bullæ reprehensos fuisse su-
per hoc. Ita Valerus, qui etiam asserit, neque dictam
declarationem, seu Breue Clem. VII I. obligare, si
non fuerit publicatum in Conuentibus ab ipsis Præ-
latis, cum sit factum ad instantiam tantum Procurato-
ris Generalis Ordinis Carmelitarum, & non motu
proprio Papæ, & sic non publicatum, vt ipse probat
verb. Absolutio, diff. 1. num. 20. Dum ergo non publi-
catur, possunt Religiosi vti Bulla Cruciatæ. Addit
etiam idem Valerus, licitum esse Religioso, sine licen-
tia sui Prælati procurare pecuniam pro Bulla sumen-
da, dummodo non transeat in eius potestatem; sed, vt
amicus, qui dat pecuniam, sumat illam suo nomine, &
faciat in ea ponere nomen Religiosi, & eam eidem det.
Et ratio est: quia in tali casu nulla proprietatis interue-
nit, cum pecunia non transeat in potestatem Religiosi,
& accipere Bullam dicto modo procuratam, vel spon-
te oblatam ab amico, non est quid temporale, in quò
versatur proprietatis; sed quid spirituale ad bonum ani-
mæ eius, extra eum ouorum. Ita ille, & adducit Cor-
dubam, & Ioannes Salas Societatis Iesu, in quadam
lectura Bullæ. Et dato, quòd dictus Regularis ita fa-
ciendo peccaret; valebit tamen sumptio Bullæ, & po-
terit ea frui: quia multa fieri prohibentur, quæ facta
tenent.

7. Quid ego sentiam, dicam breuiter. Opinio nega-
tiua ex supradictis est communis, & probabilior, &
illam ego consulo, & teneo. Prima, & secunda sen-
tentia Rodriguez, & Villalobos est probabilis, & tu-
ta in praxi. Tertia verò Ioan. de la Cruz, videant viri
docti, an sit probabilis; nam ego illam non approbo;
& si esset probabilis, corrueret disciplina regularis.
Vide etiam Fernandez in ex. m. Theol. mor. p. 3. cap. 9.
§. 8. num. 8. & Ledeliman in sum. tom. 1. tract. de Penit.
cap. 13. diff. 13. & alios.

RESOL. XXIX.

An Regulares virtute Bullæ Cruciatæ possint absolui ex-
tra Religionem à peccatis reſeruat, etiam à reſerua-
tis suis Superioribus, & Papæ? Ex part. 3. tr. addit.
Ref. 9.

§. 1. **N**egatiuam sententiam docui in parte prima,
tract. de Bulla Cruciatæ, * resol. 14. sed ibi
pro affirmatiua adduxi Ioann. de la Cruz, cui nunc
addo Egidium Trullench in expos. Bull. Cruciat. lib. 1.
§. 7. cap. 1. dub. 9. per totum, quia Summus Pontifex in
Bulla concedit facultatem Regularibus sumendi eam,
& quando Bulla post suspensionem omnium indul-
gentiarum, gratiarum & facultatum excipit concessa
superioribus mendicantibus, ista exceptio intelligitur
respectu tantum indulgentiarum, vt patet ex contex-
tu, dum dicitur, quod ad sibi subditos; & confirmatur,
quia Commissarius absolute derogat priuilegiis huius
expeditioni contrariis, & talia sunt supradicta priuile-
gia Regularium, nam multi Religiosi retardarentur
ab acceptance Bullæ. Ergo, &c. Deinde supradicta
priuilegia Regularium post Bullæ promulgationem
non sunt ad instantiam Prælatorum per Papam reuali-
data, & post reualidationem à superioribus subditis
suis notificata, & per notificationem à subditis acce-
ptata.

Sup. hoc inf.
ex Ref. 30.
lege docti
§. Sed ma-
gis, &c.

Quævis non
plene sup.
hoc lege ta-
men sup. ex
Ref. 5. §. 1.
post med.
vers. Inferos

* Quæ hie
est Ref. an-
tecedens, &
in aliis §§.
eius primæ
annot. & le-
ge etiam
doct. Ref.
not. seq. &
inf. Ref. 31.
à princ.

peata, quæ omnia ad horum obligationem requiruntur, secundum opinionem probabilem Soti *lib. 1. q. 1. art. 4.* & Medinae, quos affert Rodriguez in *Bull. Cruciatæ* §. 9. *num. 24.* quibus adde Becanum in *p. 2. tract. 4. cap. 6. quest. 6. n. 7.* Ex quibus omnibus & multis aliis rationibus concludit Trullench *loco cit. num. 16.* Regulares licite & valide absque licentia Prælatorum, vigore Bullæ Cruciatæ, posse eligere pro libito quemcumque Confessarium ab Ordinario approbatum, qui eos possit absolvere etiam à reservatis suis superioribus & Papæ, sicut alij sæculares; casu tamen, quo non constaret eorum privilegia post Bullæ promulgationem esse revalidata, notificata, & acceptata modo supra explicato. Ita ille, qui respondet ad Breve Clem. VIII. afferendo solum Pontificem declarare suam intentionem pro Bullis scilicet, & indultis particularibus à se concedendis & concessis, non autem pro concedendis à suis successoribus; proindeque ipsius successores Bullam concedentes poterunt Clementis intentioni & declarationi derogare, concedendo nimirum facultatem Regularibus Bullam accipiendi; & eius privilegia fruendi. Et hanc sententiam probabilem putat P. Leone *de officio & potest. confess. part. 2. resol. 1. n. 54.* licet, me citato, dicat contrariam esse communem & probabiliorum.

2. At his non obstantibus hanc sententiam puto non esse probabilem, nec tutam in praxi, stante Bulla Urbani VIII. innovantis constitutionem Clem. VIII. cuius tenorem ponam hic per extensum. *Innovatio constitutionis felicis recordationis Clementis Papæ VIII. super Bulla Cruciatæ, & Regularibus quoad Sacramentum Pœnitentiæ.* Urbanus Papa VII. *Ad perpetuam rei memoriam.* [In specula militantis Ecclesiæ, nullo licet meritorum suffragio, diuina dispositione constituti, & attentè considerantes, sacros Regularium Ordines, tantas Ecclesiæ Dei utilitates omni tempore attulisse; vt ad eas conseruandas, & instaurandas Romani Pontif. prædecessores nostri magnam iure optimo diligentiam semper adhibuerint: dignum, quin potius debitum reputamus, vt eorundem Pontificum vestigiis inherentes, ad eas pastoralis vigilantia partes iugiter intendamus, vt in eisdem Ordinibus disciplina regularis obseruantia facta rectè conseruetur, & si quæ illi obesse dignoscuntur opportuna constitutionis ministerio salubriter remoueantur. Aliàs siquidem felicis recordationis Clementi Papæ VIII. prædecessori nostro per Procuratorem generalem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo nuncupato exposito quòd cum in Bulla Cruciatæ sanctæ, & aliis privilegijs ab Apostolica Sede concedi solitis detur facultas eligendi Confessarium idoneum, ab Ordinario approbatum, qui possit Christi fideles absolvere à casibus Ordinario, & Sedi Apostolicæ reservatis, Religiosi prædicti Ordinis, seu eorum nonnulli, etiam prædictis facultatibus vt præsumebant in detrimentum eorum regularis discipline. Quare idem Clemens prædecessor sua perpetuò valitura constitutione declarauit facultatem & concessionem sanctæ Cruciatæ, & aliorum indultorum prædictorum, quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absoluedi à casibus reservatis, non habere locum cum Fratribus & Sororibus Monialibus quorumcumque Ordinum & Congregationum cuiusuis instituti, Mendicantium & non Mendicantium, tam in Prouincia Hispaniæ, quam extra eam vbilibet constitutis, neque eis suffragari, sed eiusdem Clementis prædecessoris intentionis fuisse, quod iidem fratres, & Moniales quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu confessionis administrationem, dispositioni suorum Prælatorum subiecti essent, prout in dicti Clementis præ-

decessoris in simili forma Breuis desuper, sub die 23. Nouembris 1599. Pontificatus sui anno octauo expressis haberi volumus, plenius continetur. Nihilominus, sicut nobis, non sine animi nostri molestia, innotuit, nonnulli Ordinis Fratrum Prædicatorum professores prætextu Bullæ eiusdem Sanctæ Cruciatæ, ac dictorum indultorum Confessarium huiusmodi, qui eos, vt præfertur, absoluat, eligere posse prætendant, & forsan eligant, etiam ad præsens postquam litteræ nostræ sub die 14. Iunii 1624. Pontificatus nostri anno primo, super facultate eisdem Regularibus Confessarium ad effectum huiusmodi eligendi, ad quinque annos tunc proximum concessa, emanaret, primum ab anno, & ultra expirauerunt, in maximum status, & obseruantia regularis præiudicium. Nos præmissis quantum nobis ex alto conceditur, obtinere, ac felici tam eorundem Fratrum Prædicatorum, & Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Religiosorum, quam omnium, & quorumcumque aliorum cuiuslibet Ordinis, Congregationis, Societatis, & instituti, etiam speciali mentione, & nota digni vtriusque sexus tam Mendicantium, quam non Mendicantium statui, arque directioni, & aliorum Christi fidelium saluti consulere volentes, præfatæque Clementis prædecessoris declarationi in hærentes, illamque tenore præsentium innouantes, ac quatenus opus sit ampliantes. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concessionem Sanctæ Cruciatæ, quæ respectu facultatis huiusmodi, etiam laicis & Clericis sæcularibus cuiuscumque status, gradus, qualitatis, & conditionis, etiam speciali notæ dignæ quoad casus reservatos, etiam in Bulla Cenæ Domini (hæresi excepta) contentos, non nisi in foro conscientia, non autem in foro externo suffragatur, aliorumque indultorum huiusmodi, quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absoluedi à prædictis casibus reservatis, etiam in Bulla Cenæ Domini contentis, cum fratribus & Monialibus prædictis Fratrum prædicatorum, ac aliorum quorumcumque Ordinum, & Congregationum, Societatisque & instituti prædicatorum Mendicantium, & non Mendicantium, tam Prouinciæ Hispaniæ, quam extra eam vbilibet constitutorum locum minimè habuisse, neque habere, nec illis vilo modo suffragari potuisse, neque posse, excepto dumtaxat illo quinqueennio, quo litteræ nostræ huiusmodi, vt præfertur, durauerunt, siquidem die 14. mensis Iunii, 1629. proximè præteriti iam expirauerunt: sed nostræ intentionis fuisse, & esse, quòd iidem fratres, & Moniales quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu confessionis administrationem ordinariæ dispositioni suorum Prælatorum, & Sedi Apostolicæ quoad sibi reservata, subiecti sint, eorundem tenore præsentium perpetuo declaramus. Decernentes præsentibus nostras litteras de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis intentionis vitio, seu nostræ, aut alio quocumque defectu à quoquam impugnari non posse. Sicque & non aliter, in omnibus & singulis præmissis per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, ac Cruciatæ Commissarios, & quosuis alios, quauis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuiuslibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate interpretari ac iudicari debere; irritum & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis ac omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis

Sup. hoc in Ref. seq. & cursum in princ. Ref. r. post seq. & in to. 7. tr. 1. Ref. 103. §. vit. à lin. 4.

Clarentis prædecessoris litteris concessa sunt non ob-
 stare ceterisque contrariis quibuscumque. Quibus
 omnibus, & singulis illorum omnium, & singulorum
 tenentis præsentibus pro sufficienter expressis, habentibus,
 illis aliis in suo robore permaneris, hac vice
 demeratur specialiter, & expressè derogamus, ceterisque
 contrariis quibuscumque. Ut autem præsentium
 tenore omnibus innotescat, volumus eas in valis Ba-
 lize Principis Apostolorum & in acie Campi Floræ
 de Vrbe, vt moris est, publicari, ipsasque sic publica-
 re, & singulos vbique existentes ita afficere,
 ut si omnibus personaliter intimatæ essent, quodque
 præsentium transumptis, etiam impressis, manu ali-
 cuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ
 in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem
 præsentia vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus ip-
 sis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ. Da-
 tum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Pi-
 catae die 19. Iunij 1630. Pontificatus nostri anno
 septimo.]

1. Igitur ex supradicta Bulla apertè apparet, saltem
 non vni, vniat verò Nestoreos annos Sanctissimus
 Urbanus VIII. non posse Regulares virtute Bullæ
 Cruciatæ eligere Confessorium extra Ordinem pro ca-
 sibus referuatis, vnde conruit opinio Trullench &
 aliorum.

RESOL. XXX.

An Regulares virtute Cruciatæ, non obstante Bulla Vr-
 bani VIII. possint hodie sine licentia Superioris à ca-
 sibus referuatis absolui?
 Et an Regularis eiusdem Religionis approbatus possit ex
 virtute Bullæ Cruciatæ à supradictis absolueri? Ex
 par. 6. & Misc. 6. Ref., 7.

1. In Bulla Urbani VIII. nam antea
 non erat tanta difficultas; & ad questionem
 affirmatiue respondet Remigius in pract. confessor. tra-
 ct. 9. cap. 7. §. 4. num. 8. vbi sic ait: [Del priuilegio
 de la Bulla gozan no solamente los seculares, sino tam-
 bien los Religiosos y Religiosas de qualquiera Or-
 den que sean, y assi pueden por ella elegir Confessor,
 y ser absoluidos del de los casos referuados. Y los indul-
 gencias de los sumos Pontifices, principalmente el de Vr-
 bani VIII. ampliando el de Clem. VIII. concedidos
 à las Religiones Mendicantes, para que sus Religio-
 sos no puedan en virtud de la Bulla elegir confessor sin
 licencia de sus Prelados, està ya derogado con la mis-
 ma Bulla porque el Pontifice Clem. VIII. y sus suc-
 cesores, despues de auer despachado el Breue de la
 referuacion en fauor de los Prelados Regulares à con-
 ceder, y confirmar de nuevo la Bulla de la Cruzada,
 con sus mismas clausulas, y sin limitacion ninguna.
 Confirma este parecer Trullench, que juzga que
 quando este indulto, è motu proprio de Urbani VIII.
 no estuuiere notificado por los superiores à los subdi-
 tos, y estos no le ayau recibido, ni obseruado, no ha
 perdido la prouabilidad que tiene esta sentençia. Es
 tambien opinion probable, que ni los dichos indultos
 obligan à los que los recibieron sino los recibio la
 mayor parte de la comunidad; y assi no estan obliga-
 dos à guardar los que los recibieron, viendo que otros
 de los companeros de la misma Religion no los reci-
 ben; porque es cosa asentada, que ninguna ley obli-
 ga en conciencia, sino es vniuorsalmente recibida,
 por la mayor parte de los inferiores, como do-
 ctamente ensena Siluestro:] Vbi lex generalis reci-
 piatur in vnu à certo genere personarum, ab alio verò
 non recipientes non peccant. Hucusque Remi-
 gius.

2. Hanc sententiam tenet etiam nouissimè doctus
 Pater Barnabas Gallego ex inlyto ordine Dominica-
 no in Bullam Cruciatam cap. 2. claus. 12. vbi postquam
 adduxit opinionem Ioannis de Sancto Thoma, asse-
 rentis, vigore Bullæ Urbani Octauis, non esse licitum
 Regularibus absolui à casibus referuatis virtute Cru-
 ciatæ, stantibus verbis Pontificis in dicta Bulla vide-
 licet; Sed nostræ intentionis fuisse, & esse quod iidem
 Fratres, & Moniales quantum ad Sacramentum pœ-
 nitentiæ, seu confessionis administrationem, Ordina-
 riæ dispositioni suorum Prælatorum, & Sedi Aposto-
 licæ quoad sibi referuata subiecti sint, earum tenore
 præsentium perpetuò declaramus. Ita Pontifex, sed
 Gallego subdit: ¶ No obstante esto, en auiedo nueva
 concession de la Bula de otro Pontifice sino declarase
 que no es su intencion, que les valga à los Religiosos
 quanto à la absolucion de los casos referuados à sus
 Prelados, parece que el Religioso que tuuiere la Bula,
 se podrá conformar, si quiere con la opinion de los que
 dizen que pueden los Religiosos ser absueltos de los
 casos referuados à sus Prelados, teniendo la Bula de
 Santa Cruzada: y la razon que trae el M. Santo To-
 ma de las palabras de la misma Bula con que inrenta
 prouar, que en todas las concessiones de la Bula se
 excluyen los Religiosos de poder ser absueltos de los
 casos referuados, porque (dize) no se suspenden las
 facultades, y gracias concedidas à los superiores de
 las Ordenes Mendicantes in quanto à sus Frayles, di-
 go que no parece que conuenca esto, porque en estas
 palabras, *Grazias y facultades*, &c. no se entiende
 necessariamente que en virtud dellas se le confirme à
 los Prelados la autoridad que tienen de referuar pe-
 cados de sus subditos, lo vno, porque si se entienda-
 ra necessariamente, no huiera auido opinion de tan-
 tos Teologos que han afirmado poder los Religiosos
 ser absueltos de los casos referuados à sus superiores
 por virtud de la Bula, pues en todas las Bulas han ve-
 nido estas palabras. *Excepto las concedidas à los supe-
 riores de las ordenes Mendicantes in quanto à sus fray-
 les*, y no obstante estas palabras algunos Autores, que
 ha escrito antes de la declaraciõ de Urbani Octauo, han
 afirmado, que podian los Religiosos escoger por la
 Bula confessor que les absoluieste de los casos à sus
 Prelados referuados. Lo otro, porque las dichas pala-
 bras, se entienden muy bien de las gracias y facultades
 que tienen los dichos Prelados de dispensar en las ir-
 regularidades con sus subditos, y exercitar en ellos otras
 gracias que en virtud de ser Prelados tienen, como
 dispensar en los votos de sus subditos y poderse los
 comutar, sino quieren vsar de la irritacion, y tambien
 se entienden las dichas palabras de las Indulgencias
 (de quien inmediatamente hauiã hablado la Bula)
 concedidas à los Religiosos, que las ganan sin tener
 Bula.] Ita ille.

3. Sed magis latè hanc difficultatem pertractat, &
 tenet nouissimè Pater Thomas Hurtadus var. tom. 2.
 tract. 9. vbi tamen cap. 10. docet, Regulares professi
 eius Religionis, in qua ex ordine Capituli Prouincia-
 lis ipsius, & Generalis, secundum Regulas, & Con-
 stituciones quas profitentur, non est publicata Bulla
 Urbana, ex tacita eorumdem Superiorum licentia pos-
 sunt vti Cruciatæ, quantum ad articulum eligendi
 Confessorem, quis ipsos absoluat ab omnibus referu-
 atis. Deinde cap. 11. firmat quod in Religionibus,
 in quibus Prælati admiserunt vsu priuilegij conce-
 ssi in Bulla Urbana, talisque admissio, & acceptatio
 notificata est subditis, non possunt vti Bulla Cruciatæ,
 quantum ad hunc articulum de eligendo Confessore
 extra Religionem, qui absoluat à referuatis, sine ex-
 pressa licentia ipsius Prælati. Postea verò, quod est
 valdè notandum, in cap. 12. me citato admitit non
 esse improbabile adhuc supposita Bulla Urbani, quod
 Regu

Sup. hoc in
 Ref. 1. nor.
 seq. 5. Adde:
 ad lit. 8. &
 inf. prop. fin.
 huius Ref. à
 veris. Verum.

V N A
 B N I A
 L I V V
 I I I